

De euāgelio luce mi-
bil itēdo ponē mi-
hi solū illa q̄ p̄mit
tūt math̄ et m̄c?
Iō b̄ dicit̄ q̄ mis-
sus ē āgelus gabriel ad v̄ginē
marīā in nazareth salutādā qui
ingressus ad eā ipsam suo luīe
stupefecit. h̄ isolatus eā v̄bo nū
cavuit eidē Qd̄ credēs ipsa dei fili
ū mor̄ d̄cepit. Ista p̄nt applica
ti exēplari ad v̄gines a maxie
ad sc̄imoniales qz t̄uera exēplo
btē v̄gis iste d̄nt manē in ciui-
tate nazareth q̄ interptat̄ vnc-
tio vel mūdicia custodiēs aut se
pacō qz iste debent brē vncōez
deuoōis mūdiciā pure et caste
dūscōis custodiā suūphius per
diligētē discrecōez et sepacōez a
mūdi negocij vel sclāriū nugis
vel a quibuscūqz malis d̄scōis
p̄ solitariā h̄itacōez. Isti eī debēt
dic̄ maria p̄ amarā peitētā a cō
tricōez et debent manē et staē in
fra domū et clauſt̄ p̄ om̄is va-
gacōis abductionē Qd̄ oñditur
cū d̄ ingressus ad eā Qui nō in-
ueit eā in platea h̄ in domo Ps
Ecce elōgai fugiēs. r̄c. Ad t̄lēs
v̄gines nō sūt q̄lescūqz v̄i mitte-
di h̄ olū q̄ sūt āgel? gabel q̄ in-
terptat̄ fortitudo .i. virti āgelici
fortes in bonis morib⁹ et robu-
sti. Tales eī de q̄b⁹ nulla p̄t eē
suspicio debēt v̄gines visitare.
luīe bonoy exēploy et docimē-
toy ipſas illūiare et v̄bū dei ip-
fis ānūciare et p̄dicare. et sic ip-

se potēt mediātib⁹ iſtis v̄bum
dei p̄ grām suscip̄e vel d̄cip̄e q̄ ip-
ſu m v̄tero cōſcie retinē Iſa. vii
Ecce v̄go d̄cip̄et r̄c. Audi tamē
q̄ dicit̄ q̄ virgo expauit de luī-
ne. et de angeli p̄ſentia m̄cſue-
ta i quo notari p̄t q̄ nō ē aliq̄s
ita āgelicus qn virgines eius co-
doracū d̄nt expauescē. et qn q̄
aduersus ipſos pbauerit d̄tē,
at de ipſis dubitare Vile ei collo
qū d̄nt metuē qusqz ipſos cog-
nouerit v̄bū salutis reaciter p̄
dicando Abbaic ij. Dñe audi
ui auditū tuū et timui. Cū b̄tā
virgo filiū dei d̄cepish a qdā die
ad salutandā elizabet q̄ iā p̄ſer
mēses ante iohānē baptistā cō-
ceperat in mōtana celeriter ascē
dīsh sic factū ē q̄ iohes exiftēs
in mris v̄tero xpi et mris p̄ni
ā sensit. et ob eoy reuerētā ex-
ultaīt. Unde dixit elizabet Vñ m̄
h̄ vt mē dñi reiat ad me. vt enī
facta est vox salutacionis tue in
aurib⁹ meis exultaīt m̄fans r̄c.

Ista possunt allegari ad con-
firmacionem fidei incarnationis
quam iohannes senhit in v̄tero
et predicauit in gaudio. Vel
potest allegari de sanctitate io-
hannis qui in v̄tero exiftēs cri-
stum honorauit et diuinitatem
eius mor̄ agnouit. Vel alle-
ga de humilitate virginis. que
ad salutandam cognatam dig-
ta est ascēdere et ad eā celerit fe-
stinaē. In q̄ dat̄ nob̄ ex m̄ḡ nill?
dz ee ita maḡ a diḡ q̄ m̄iores

os sanguineos debet diligere et eos quinque benigniter visitare. Vel dic quod Christi et beate virginis auxiliatrix praeclara facit pueros. i.e. pueros inocentes spiritualiter exultare. et ob ipsorum reverentiam gaudere.

Zacharias pro iohannes baptiste anno nativitate ipius iohannes mutus extitit. quo nato statim loquula reauant et in laude dei precepit dicentes benedictus dominus deus Israel. Iohannes qui interpretatus in quo est gratia figura domini genitrix. qui igitur tali iohanne. i.e. tali gratia caret mutus. i.e. elinguens efficitur quod sibi nichil dicere vel loqui possit. Verum quoniam iste puer secundum iohannes dominica gratia sibi nascitur. et a deo dedit tunc bene congrue verba salutis loquitur. Unde gregorius. In uanu laborat lingua predicatoris nisi affuerit gratia saluatoris.

Pastores erant in regione vigilantes et custodiientes vigilias noctis super gregem suum. Ecce angelus dominus stetit circa illos et claritas dei circumfulxit illos et timuerunt timore magno. Iste autem angelus statim consolans eos extitit et gaudium magnum illis refulit: et natum in betleem mundi saluatorem nunciauit. Illi continuo laudes celestis exercitus audierunt ut vsque in betlehem venerunt et mariam ioseph et infantem inuolutum in pannis et positum in sepulcro repperunt. Isti pastores possunt significare bonos platos et predicatores puidos qui paulo scripture. i.e. subuencione tpa

lis sub cibo deuocionis et eucaristie se et alios nutrit greges subditorum a lupis infernalibus custodiunt et super ipsos diligenter attendunt luce christi. Si sciret paterfamilias qua hora futurum remiret vigilet utique et non fineret profundi dominum suam. Tales igitur ab angelis visitantur lumine caritatis et gratiae circumfunduntur. timore domini constituantur et ab ipso spiritualiter consolantur. Finaliter autem post mortem usque in betlehem. que interpretatur domus panis id est usque in padis transiunt ubi matrem cum ioseph id est cum sanctis et infantem christum involutum panis humanitatis nostre nature reclinatum in sepulcro perfectionis eterne personaliter inuenient a qua gaudium et consolatione glorie semper recipiunt et acquirunt. Glorificantes igitur et laudantes deum in omnibus quod videlicet et audierat. Mattheus. iij. Videntes stellam gauis sunt et itinerantes dominum inuenient puerum cum maria matre eius. Debent ergo pastores nostri sollicite vigilare ut tempore possint permihi reportare. Apocalypsi. Tertius qui vigilat. De oblatione data pro christo in templo oblato de simone et anna nichil dico nec ei etiam de ipso in medio doctorum iumento nec etiam de aliis quod et iiii. vel in iiii. capitulis continetur quod supra in mattheo. pro maiori parte ponuntur.

Qristus postquam contra diabolum temptatus se prualuit tandem in nazareth uiens

sinagogam iudeorum intrabat.
Exhortabat igitur ipsius iudei ut ibi in patria sua in quo nutritus fuerat et conceptus aliquis mirabilia faceret dicentes. **Q**uanta audiui? facta in capbaraum fac et hoc in patria tua a christo vero in ipsa palestina nulla facta voluit mirabilia. quod nullum prophetam in sua patria fore accepit tu dixit. eciam per christum belie et belize per hunc multe fuerant viduae et multi leprosi in ista belize tam ad unam est misericordia vidua fareptenam et belize us vicini sanavit leprosum naamam scilicet filium quem alius non de israel natu fuerat. **A**c si recte vellet dicere dominus quod isti prophete non illis de patria sua sed alienigenis fecerunt miracula et quod nullus homo sanctus in sua patria dignus honoratur et ideo ad extremos recesserunt. **I**sta et hoc verificata sunt de christo. quod cum in sinagoga ysayam exponebat isti compatriotes sui indignabantur de ipso et eum filium fabri appellabant. **V**nde mattheus xijij. dicit quod isti de ipso sic dicebant. **N**onne iste est filius fabri regum. **V**nde igitur habuit oia ista. **S**ic autem hic dicit isti de indignatione ad iniurias pruperant et eum ad supercilium ciuitatis duxerunt et eum precipitare voluerunt ipse tam per medium ipsum trahuit. et de ipso ymaginib[us] evasit. **I**sta oia allega quod nimia familiaitas parit contemptum. quod reuera sepe est quod sapiens homo minus reputatur in patria sua quam in aliena. et minus a

notis quam ab extraneis. et minus a suis familiaribus quam ab extraneis populis remotis. **F**acile enim est ut pares paribus inuident et ut viciorum suorum sapientiam et virtutes alii mordent et contemnent. **V**nde cum ab illo phariseus queritur. a quod est potissimum me cauedum in hac vita respondit quod ab inuidia aicietur. et iniuria iniuriam. unde fit quoniam quod malum et inuidia compatriote cum bono vicinos insurgunt et qualvis eos in virtute et scia videtur per celum ipsis tamquam detrahendo genesim ipsorum ad mentem reducunt. et quoniam cum personas a liquiditate nequit dicere ipsius tamquam occasione gnis vilipendunt dicentes. **N**onne iste est filius fabi? nonne patres eius apud nos sunt? **V**nde hic oia ista. **A**c si diceretur. **I**ste non est dignus a nobis honorari. nec est creditibile ipsius virtus taliter posse operari quoniam de tamen istimis personis apud nos ostegit generari. **D**icunt enim illud. **Q**uis est dauid? **V**t seruus illi. et tamquam quoniam istud non sufficit quoniam nostra eum personaliter insurgunt et eum de statu et genere percepit et postea nuntiavit. et a sua civitate et patre fugiebat et recedebat eum a quocumque cogit. **M**attheus xijij. **I**n impiis hominibus regum. **S**ic de illo scipione quod dato quod rei publicae nomine infinita bona fecisset ciuitatem tam romani eius prosperitate et virtutem magnitudinem ferre per inuidiam non valentes ipsum in exiliu expulerunt. sic postea macrobius. **S**ic enim dicit dominus mattheus xijij. **N**on est propheta sine honore nisi in patria sua. **E**t ideo

sepe fit q̄ viri prudentes p̄tia
priā negligūt et māsioē; in alia
prīa q̄rūt ibiq; āpliſ honoant
et p̄spēritate maiori alibi q̄ a-
pud suos p̄mouent. Qua p̄f
dīn ē abrahē ī ēne xij. Exi de t-
ra tua et de cognatione tua et rei
iterā quā monstraueo tibi et fa-
cā te et cetera.

Omn̄ petr̄ et sui socij p̄f
caret et p̄ totam noctē
laborassent et nichil ce-
pissent cōtigit q̄ dñs nauē illa;
ascēderet et de nauicula ē bas do-
ceret et q̄ nauē in altū duci et re-
thia ī capturā laxati iuberet. Cū
igit̄ petrus cuius erat nauis de-
vano labore tocius noctis ēque
rere et diceret p̄ceptor īq̄ens
p̄ totā noctē laborātes nichil ce-
pimus ī verbo aut̄ tuo laxabo ē
the sic factū est q̄ tantā p̄scū
multitudinem cōcluserūt q̄ ēthe
cor̄ rūpebat ita q̄ aliā nauicu-
lā ī auxiliū vocabant et ābe pi-
scib⁹ replerēt. Ista nauis mo-
raliter sīgt aīaz quā q̄libz ī mari
et fluctib⁹ hui⁹ vite habet regere
et ab ip̄o rethe bone voluntatis
laxare et p̄sc̄s meitor̄ ī bac na-
uicula ēgregare. Vn̄ tñ q̄mdiu
nō ē xp̄s ī ista p̄ ḡcā s̄q̄ p̄diu
durat nō et tēbrositas viciorū
tā diu deficit captura p̄scū. id ē
merito. Nocte enī culpe satis
potest hō laborare et bona opa
getriare. vel circa tpalia lucra et
negocia insudare q̄r nūq̄ sibi cō-
tinget ex tali labore p̄sc̄s. i. me-

rīta acquirere vel habē. p̄ totam
noctē īq̄t laborātes nichil cepi-
mus. Ila. xl ix. Inuanū labora-
uim̄ sine causa: et mane cōsūp-
si fortitudinē meam. Sic reuera
q̄nq̄z p̄s ibi p̄ ḡcā ītrat vt t̄ba
malarū cogitationū doceat et cō-
pescat et tūc ad eius mōtione
et inspirationē rethe bone volū-
tatis in altū ducif īquātū affec-
tus ei⁹ et opa ad eterne vite altū
tudinē ordināt. et sic p̄ certo pi-
scēs. i. merita cumulāt ita q̄ du-
e nauicula. i. nō solū aīa ymmo-
eaā corpus istis p̄scib⁹. i. meito-
rū opib⁹ mor̄ replēt. In xp̄i enī
p̄ncia non absencia fit talis cap-
tio. i. die ḡcie non ī nocte culpe
fit merito acq̄sicio. Jo. ix. Ne
optet laborare donec dies est.
Vel dic q̄ nauicula sīgt sacram
scripturā ī qua petrus. i. q̄cūq;
p̄dicator potest satis sine fructu
laborare q̄r sicut rethe predica-
cōis a mai hui⁹ mūdi p̄ p̄scib⁹
capiendis. i. p̄ p̄cōtib⁹ querē-
dī potest ī uanū mittere a laraē
misi cristi p̄ncia p̄ ḡciam dei assis-
tat qui rethe predicationis ī altū
ducē. i. ad sp̄ē et ne retribucōis
ordiare doceat. Sine enī cristi ḡ-
cia nec predicatione pficit: et sine
eius grā ī officio predicationis
p̄ nichilo laborat p̄s. Nisi do-
minus edificaueit domū r̄c. Qd̄
eaā bñ supponit b̄ vbi cr̄stus
post p̄scaturā p̄scū dixit petro
Noli timē iā enī eis capies hoī-
nes. Cū circa xp̄m ifirmi multi

vndiqz affluxissent. ecce viri qui
potates hoem in loco q erat pa-
litias cu ipsi p turba ate ipsi
no possent ponere s tectu ascende-
re et p tegulas dimiserunt. in loco
in mediu ate eum. xpc igis ut fide
illozu vidit palitico pccā dimi-
sit et vt lectu suu tolleret et sanus
corpaliter recedet ipauit dices
Surge tolle lectu tuu et vade in
domu tuā. Iste palitic? ē aī?
pccorū q ē debilis infirmus et p
carnis mollicie resolutus et mo-
re palitici q ad exercicōez bonos-
rū mabilis et ineptus ē. de quo
matb. viij. Dñe puer meus. rē.
Quatuor viri q istū portabant
et corā ihesu ponere cupiebat. sūt
qtuor cardinales v̄tutes vel q
tuor affcōes q istū paliticū aim
ate ihesu q interptat̄ saluator.
i. ad salutis statu cupiūt addu-
cē. et sibi grē sanitatē p vībō p-
curare. Vix qz turba malay cogi-
tacōnū necnō sollicitudinū mu-
danorū illā sanitatē impediuit.
iō isti portatores debent istū in-
firmū sup̄ tectu domus. i. s ap-
pe rōis eleuare et erigē et ab is-
tis turb malis se mouē. dem ip-
su p sujphu būlia cōez ate ibe-
sii deponere. et eū p mīe implo-
racōez eidē offerre. et ab ipso re-
mediū et remā iplorare. qd si fe-
cerit xps sibi pccā dimittet et le-
ctu carnalis delcācōis ipsu tollē
et carnis desideria ateferre p̄cipi
et ipsumqz de vicio negligentie
surge iubebit et in domu suā. i.

eccām vel bonā consciāz pgē im-
pabit. vt de loco carnalis delcācō
mis exeat dīcēs Surge tolle lēm
tuū et vade. Ad ephe. v. Sur-
ge qui dormis. rē. Unde lu. vii.
Resedit q eāt mortuus Vel p
istos portatores q supponūt ee
qtuor intelligo esse qtuor euā
geliorū doctores vel p̄dicatoēs
vel qtuor v̄tutū possessores qui
paliticos. i. pccōres dño offert.
ita q eorū industria et xpi cle-
mētia sam et mūdati recedūt.

EBat ih̄s in citatē q v̄t
naym. et cu appropiqr̄
portas ciuitatis. et ecce
mortuus efferebat v̄nius fili
sue matris. et h̄ cu ess̄ vidua et
turba multa citatē ih̄s mīa mo-
tus portatoēs loculi stare iussit
et ipsis stātibō loculū tetigit. et
vocās adolescētē ipsu a mortuis
suscitāt et ip̄z mīi sue sanū dedit
Adolescēs iqt ē dīco surge: et ē
sedit qui erat mortuus. et cepit
loqui. et dedit eū matti sue.
Iste filius significat quemlibet
fidelem qui matris sue sc̄i ecclē-
sie filius v̄nius dicitur pro eo.
q ab ipsa v̄nīce diligitur et fo-
uetur. Militans enim ecclesia
que nunc a cristi personali pre-
sentia vidua ē quā fidelem v̄mī
ce diligit. summeqz dolere dia-
tur quādo p vīcia ipsum perdit
Sed o reḡ p̄o. Sicut mī v̄niā
amat filiū. et cetera Qñz eaā fit
q talis fili? p peccati moritur.
q iā a qtuor portatoribus sc̄i a

mala dilectione a pnie timore a
spe lōge vite et a spe finalē pnie
i sepulturā infernalē offert. Ja
qz in porta ciuitatis i. in extreis
in publica execuzione malorum
opm cū t̄ ba vidorū iuemit ecā
i loculo seu feretro pprie carnis
seu male cōsuetudinis inuoluit
r̄c. Sz xp̄s qñqz sibi miser? de
peccō ipsuz suscitat loculū carnis
et p correctionē tāgēs ipsū p in
spirationē et p dicationē ad fidē
et salutē vocat dīcēs Adlesens
tibi dico surge: Qui p cōtricioz
surgit et p confessionē alloq̄ icipit
et sic p satisfactionē ipsū matr̄
sue i. ecclie reddit dīcēs illud
Job. xix. Mulier ecē fili? tuus

Vel dic q̄ xp̄s tres mortuos
in trib⁹ diuerfis locis dicit susci
tasse. puellā in domo Mat̄ xi.
Adolescētē in porta sicut b̄ Laza
rū in sepulcro Job. xi. Per illos
igit̄ tres mortuos intelligūtur
tres sp̄es hominuz peccōz q̄s qñqz
dīs suscitat a peccāto Puella em̄
mortua in domo significat aīam
in domo osciēcie mortuā p malū
desideriū seu consensum. Iuēis
in porta fīgt peccātorē qui inde exi
uit ad malū op? et ad actū Laza
rus in sepulcro fīgt peccātorē qui
tādē fetid? et corruptus ē p male
cōsuetudis viaū. Sti ergo a do
mino susctati legūt quia nullus
peccōr siue sit solū mortu? in con
sensu siue sit vltori? in actu siue i
male cōsuetudinis estu nō po
test suscitari vel iustificari p alterz

q̄ p xp̄m. xp̄s autem istos tres
suscitat qz de omni genē peccato
rū xp̄s aliquos votat Cū dīs
in domo simonis lepsi reāberz
ecē mulier q̄ erat in ciuitate pec
cattix attulit alabastrū vnguenti
et stans retro cepit lacrimis ab
luē capillis suis tergē ore oscu
lari et vngento vngere pedes et
Vides aut̄ domin? simonē indig
natū ex hoc q̄ a peccatrioe se tā
gi pmitteret ipsuz increpauit. de
duob⁹ debitorib⁹ pabolā recita
uit. pniaz m̄fieris diuinio hospit
i⁹ pposuit. tip̄ mulieri pccā oia
relaxauit. Ista possunt allega
ti q̄ deus plus peccatorē diligit
pfecte diligentem q̄ iustū arro
gantem et de suis v̄tutib⁹ psum
tem aliosqz cōtempnētē Illud
eciam phaiseo et publicano dici
tur Luce xviii. q̄ pbariseus qui
publicanū contempnebat et su
as iusticias recitabat seqz alteri
pferebat reprehenditur publi
canus vero qui sua peccata me
morans vix au debat celum aspi
cere et pect? suum pcutiēs m̄ia
clamabat. iustificatus recessisse
pbatur Ideo bñ dicit̄ infra xv.
Qz gaudiū est angelis r̄c. q̄ su
per xcix. iustis. Vel allega q̄
plus placet dīo sacrificiū sp̄us
tribulati q̄ opus extei? ppala
tū. plus em̄ cōmendatur pnia la
crimosa magdalene q̄ simois ci
baria copiosa a maḡ fuit ēfect?
domin? peccatricis fletib⁹ q̄ hos
pitis cibis et potib⁹ psalmista.

Fuerūt mīchi lacme panes.
Vel allega quō multi sūt ita p-
sūptuosī q̄ qui semel pccōr fue-
rit nō credūt eū ad dominū pos-
se conuerti nec debere a x° recipi
nec in eius obsequijs delcāi qn
īmo si ipsos penitentes iuxta se
vidēt debeāt intēdere et vacare.
Prima ad cox. x. Cōtēptibiles
in eccā debēt ad talia iudicia re-
quiri. Illud aut̄ qd̄ hic sequit̄
de illo diuite c̄ aḡ frāis vberes
attulit. qui multa cōgregare et
hoarea augē disposuit et aie su-
e dicebat. Aia mea multa bona
babes reposita in ānos plurios
Cui vox de celo facta ē. Hulte-
bac nocte repetet aiam tuā a te
q̄ aut̄ cōgregasti c̄ erūt̄. **H**oc
allega cōtra auaros q̄ p̄ supab-
ūdātiā dīciāt̄ nō studēt paipi-
bo ero gare. h̄i poci⁹ cōgregare. et
in ānos plurimos cōseruare qui
de p̄pinq̄ morte nō cogitat̄ h̄i in
bonis suis diu luxuriari studēt̄.
In q̄b⁹ qñq̄ repētim̄ iteritus re-
munt et eoy aias subito capiūt̄
Job xliij. Ipsi⁹ rapiet aētus zē.
Hic fit mētio de duob⁹ gēri-
bo seruorū q̄s cōstituit domin⁹
sup familiā q̄b⁹ p̄ceptū ē a dño
vigilāē. q̄y qdā vigilāt̄ a dñm
suū sp̄cānt̄ vt q̄cumq; hora vērit̄
vigilia p̄a sc̄dā q̄rta ipsos mue-
niat vigilātes et isti p̄culdubio
bt̄ diūt̄. et eisdē finaliter a do-
mino ministrat̄. **A**mē inqt̄ dico
vob⁹ q̄ p̄cīget se et faciet illo⁹ di-
scubē. et trāfīes ministrabit illis

Aliqui tamē eorū cōtrariū faci-
ūt. qui de aduētu dñi solliciti nō
sūt h̄i ipsū moāri vidētes ad ma-
la plurima sc̄z ad bibēdū edēdū
mēbādū et v̄buos sibi om̄issos
p̄autēdū v̄tūt̄ qd̄ si quis dixe-
rit seruus ille morā faciet domi-
nus meus et cōp̄it pautere et in
ebari et de talib⁹ dīct̄ q̄ horā q̄
dominus eorū veniet nesciēt ip-
sos ab alijs dīdet et p̄tē eorū cū
infidelib⁹ ponet. **S**it ecīa hic
mētio de duob⁹ alijs gnib⁹ ser-
uoy de quib⁹ qui sciūt volūtātē
dñi et nō faciūt eā et isti plagi
vapulari merēt̄. et de alijs qui
nec sciūt nec faciūt et isti nō tñ
vapulant̄ sic p̄i. **E**t sequit̄ ibi v̄
bū xpi Qz oīs cui multū datū ē
multa q̄rēt̄ ab eo. **H**ic vero cū
dominus tradiderit failliā popu-
li sui seruis suis sc̄z p̄latis et p̄n-
cipib⁹ gubnādā et oīb⁹ p̄cipit
q̄ fint vigiles et attēti. **C**ōstat
q̄ de istis seruis inuenient̄ due
sp̄es bom̄ et mali. bom̄ sp̄ timēt̄
dominū xp̄m subito ad eos i iu-
dicio vētu⁹ et eos p̄ mortē vōtu-
rū et eos rōez villicacōis petitu-
rū. et iō d̄tinue in bono vigilāt̄
mortem et iudiciū sp̄ exsp̄cānt̄.
vt q̄cūq; hora vōti fuerint ipsos
i bono statu xp̄s iueiat sūme stu-
det̄. q̄p̄ a dñō om̄edant̄ et in ce-
lesti glā discubētes diūmū mi-
nisteriū p̄merēt̄. **W**nde mat. xliij.
Beatū seruus ille quē cū re-
nerit domin⁹ iuerit eū vigilāt̄.
Mali autem econuerso faciūt̄.

quia isti videntur habere oculuz
ad moram quā facit dñs suus.
id est ad dilacionē iudicij et mor-
tis et ad lōgam vitam quā spe-
rant sibi cōcessam. **E**t ideo isti p
negligēciam dormiūt. p gulam
comedunt et bibunt. p crudeli-
tem seruos sibi cōmissos id ē po-
pulū sibi subditū rapimis pautiūt
q̄ ppter sepe fit q̄ isti moerte pue-
munt et a bonis fidelib⁹ diuidū-
t⁹ et cū dampnatis i inferno dāp-
nantur **M**atb. xxiiij. Vemiet do-
minus serui illius qn̄ non sperat
a hora quā ignorat et ptem eius
ponet cū ypocritis. illic eit flet⁹
et stridor decūt. **I**llud qd sequēt
de seruo sciente volūtate dñi sui
et non faciente. **P**otest allegari
contra viros scientificos q̄ sciūt
et non faciūt. qz isti pre ceteris
dāpnabūt qz faciūt dicit⁹. **J**aco-
uij. Scientes bonū facere et nō fa-
cētes pccatū est illis. **I**lli aut̄ q̄
nec sciūt nec faciūt vt simplices
et illitati fideles et pagani et si p
ignorāciam non excusant⁹ a toto
qz ignorans ignorabif. pma ad
cori. xiiij. **V**er ipsū tñ excusant⁹
a tanto q̄ non tantum pument⁹
sicut domini volūtatem scientes
et ipsam facere non dignantur
pl? dampnacionis accipiēt clei-
ci rē. **E**t ideo bene sequitur **C**ui
multū datū est: multū exigif ab
eo **V**ide matb. xxv. Quāto plu-
ra reperunt talēta tanto plura
reportauerūt lucra **A**d plura igi-
tur tenet scientificus qui recipit

plura q̄ ignarus q̄ recipit pau-
ciora. **I**llud autem qd sequit⁹
qz domin⁹ dicit se venisse ad ig-
nem in terrā mittendū et pacem
tollendam et parētes a filijs di-
uidendos. **H**oc aut̄ potest al-
legari qū prudens princeps vlt
platus sume debet studere vt cō-
federaciones maloy rūpat. sicut
Actuū. xxij. ad litterā de phari-
seis et saduceis fecit paulus. vt
igne seueritatis et iusticie succe-
dat et pacē cū vicijs et cum ho-
minib⁹ impijs tollat. dicēs illud
Matb. x. **N**on remi pacem mit-
tere in terrā h gladiū. **V**el ad lit-
terā illud fecit xps in ecclia pmi-
tiua vbi de vna domo aliqui cō-
uertebant⁹ alij non. et sic ignis
zel⁹ et discordia nascebāt **A**po-
vi. **H**abebat gladiū magnum et
datū est ei vt tolleret pacem de
terra.

Qum pylat⁹ quorūdam
galileoz sanguinē cum
eoz sacrificijs miscuisse
et eos crudelitēt vt suppomit⁹ occi-
disset. **C**ūqz in filioa qdā tutis
sup xviij hoies occidiss. et eos
op̄ssiss nec illos q̄ talia passi fu-
erāt ceteris maḡ peccōres credi-
dit de q̄ tñ credulitate xps rep-
bendit et eos non plus peccato-
res alijs asseruit h nisi penitencī
am agerēt omnes simul petitus
ros pdixit. **P**utatis inqt q̄ isti
debitores fuerāt p̄t oēs **N**ō dico
vob⁹ h si nō pniāz egeit⁹ oēs fil⁹ p
ibit⁹. **A**stapn̄t allegai q̄ i mūdo

culpe nō sp̄ correspōdent penis
sicut nec p̄mīa meritis nec ecōū
so. Constat ei q̄ qñq; secūdū dī
spōsitioēz occulte dei iusticie mīl-
ti qui nō sūt ceteris peiores ca-
sus in hoc mūdo sustinēt ḡui-
ores qñmo sepe fit q̄ illi qui pe-
iores sunt in hoc mūdo āphiori
p̄spēritate letāt et qui boni sūt
qñj maiori aduersitate ḡuātur.
nō debēt hoies illos detersores
credē quos vidēt ḡuorib⁹ for-
tune casib⁹ succubē. Bene ergo
dic̄t mat̄. viij. Nolite iudicāē
ne iudicabim⁹. vide de hoc infra
actuū. vltimo. Hic fit mentio
q̄ cū qdā q̄ h̄eret ficiū in vinea
sua et āmis singulis fructū q̄re-
ret. et nō in ea repiret voluit eā
succidere dic̄s. Ecce āni tres sūt
ex quo remēs fructū in ficalne-
a bac q̄sui et nō īuenio. Suc-
cidite ergo illā. vt qd ecā teriā
occupat. Agricola dño īspōdit
Domine dimitt te eā et hoc āno.
vt fodā c̄ca eā et īmittā sterco-
ra. si autē nō fecerit fructū. ī fu-
turū succide eā. In vinea ecē
talis sterilis ficalnea ē p̄cōr. q̄
nullū bōy opm p̄ducit fructū
q̄r pauldubio dñs nō īuenit ī
eo fructū fidei spei neq; carita-
tis nec cordis opis nec oris. q̄
p̄ q̄tū est de se statī vult eam
succidere p̄ mortē et dāpnacōez
euellere cū sine fructu teriā ecē
nō d̄z occupare. Dañ. q̄rto. Suc-
cidite arbore. H̄z p̄ ēto sub spe
ḡaḡcola. i. platu vel p̄dicator

illā arbore p̄ correctionē fodiat
et q̄ stercore. i. p̄pē vilitatis cō-
fiderationē apponat. sic q̄ frās
bonos p̄ducat quādo q̄dimitit
ip̄z vniē. Si v̄o nec sic se v̄tit. h̄
lōgaminitatē diuine pacē vili-
pēdes in stelitatem viciorū cēcide-
rit et fructus bonorū opm nō p̄
tulerit in futurū dominus remet
et eā p̄ mortē tp̄ale succidet a de-
structu. Iu. tercio. H̄a securis ad ra-
dice arboris. zē. Int̄as ib̄s ī
sinagogā vidit ib̄ mulierē que
hēbat spū infirmitatis āmis xv
ij. Erat ei ad teriā taliter mār-
uata vt oī nō poss̄ respic̄. Cui
dominus cū manū ip̄suiss̄ sta-
tim erecta ē et dominū glorifica-
uit. Sic vere fit q̄m sinagoga
fidelū īuenit aliquādo aliqua
mulier. i. aliq̄ aia vel p̄sona di-
uersis vicijs aggrauata et ad ē-
ram idest ad terrena p̄ auariciā
inclinata q̄ nec celum potest ī
taliter respicere. nec de celestib⁹
cōgitare. sicut ad litteram vide-
mus de secularibus et terrenis
homībus. qui videntur posse
dicere cum manasse illud secun-
do paralipomenon vltimo capi-
tulo. Incaruatus sum vīnculo
ferri et nō ē respiraciō michi. zē.
P̄salmita D̄orsum eorum sem-
per incurua. et cetera. Isti enim
octodecim anni qui constant ex-
decē et sex. a duob⁹ infirmi dicū-
tur īquātū decē p̄cepta legi⁹ sex
opera mie et duo caritatis man-
data transgressi fuisse pbantur

et tamen talib⁹ xp̄s qñq; manū
sue misericordie porrigit: et eos
de curvitate terrenorū erigit di-
cens illud Job xl. In sublime ei-
ge a esto gloriosus Ita q; isti de
terrenorum avaricia ad celestium
amore sani surgunt a deum glo-
rificat et extollunt.

Dicit⁹ quomodo deus
xp̄s ydriopicū sanavit
in sabbato. In hoc nota-
ti potest q; nullus est ita ydropi-
cus id est p supbiā inflatus nec
ita p avariciam fitib⁹dus. quin
saltem i sabbatis. id est in festi-
tati⁹ debeat sanari. a quin quā
do xp̄s i religiōe vel ecclesia of-
fertur animus eius debeat quie-
tare. Xps inuitatus ad cōmuni-
um intēdens quomodo primos
reabitus eligeret iœpit eos in-
struere dicens. recube in nouissi-
mo loco ut reiens q; te inuitauit
dicat Amice ascēde supius a nō
discubas in pmo loco. ne forte
honorabilior te inuitatus fuit p
pter quē oporteat te descendere
a rubore nouissimū locū tene-
re. Ista possunt allegari cōtra
ambiciosos. constat em⁹ q; deus
ad nouissimū statum ecclesie vel
ad nupcias mundane pspēta-
tis h̄m diuersos gradus vniuer-
sos inuitat Veruptū ipse vult q;
vnusq;sq; gdū suum custodiat.
et null⁹ ad altiorē gdūm q; de-
at p ambitionē ascēdat. h̄ qz m̄l-
ti sūt h̄ij q; primos recubit? id ē
altiores status primatus abiūt

et eligūt ibidem iure vel iuria se
reponunt et ideo finaliter i mor-
te ad locū infimū sciz ad ifernū
a rubore ppetuo descēdunt et a
celſitudine quā ipudēt ascēderūt
deponūt Ecōuerso illi qui modo
i nouissimo loco. i. i statu huīli-
tis a paupertatis sedēt et q; in hoc
mūdo gdū et statu sūt contēti fi-
naliter in morte supius ad locū
honorabilē padisi iuitabūt et i-
bi feliciter extollēt Amice iquit
ascende supis. Vn ois q; se exal-
tat huīliabit z̄c. Homo qdaz
fecit cēnā magnā et vocavit mul-
tos et misit seruū suū hora cene
dicere iuitatis ut reirent qz pata
sūt oia Oes tñ cōperūt se excu-
fare Prim⁹ dixit q; villā emerat
volēs exire videre illā Ali⁹ dixit
se quīq; iuga bou emisse et ad p
badū illos vellet exire Ali⁹ ayt
vrozē se duxisse a eā accipere de-
bere Quib⁹ auditis p̄falias i-
terū seruos misit debiles et clau-
dos cūntatis ad cōmuniū itroduci
mād aut de ipfisq; domū suam
repleuit Ipsos vero q; se excusa-
uerūt de cēna sua nūḡ gustatu-
ros ppetuo ordiāuit Sic vero
ā de⁹ a principio ordiāuit quā
dā cēnā scz refectiōē glorie pa-
disi et ad ipsam vocauerit et iui-
tauerit vniuersos constat q; ho-
ra cene scz nunc i tpe ḡcē ipē nō
cessat seruos suos. i. pdicatores
mittēt et ad illud cōmuniū boīnes
duocare Sed pauldubio cōmu-
niter oēs diuites se excusant. et

primo auari qui emē videre ac-
quirere possidere villā h̄z mūdi
ipsius diuicias hōres p̄diligūt
et iō circa ista intēti plus debito
ad hoc œleste cōuiuiū p̄ bona o-
pa nō accēdūt. Villā inquit emī
babe me excusatū. **P**rou. xxvij.
Alia saturata calcabit fauū. **A**lij
excusant̄ p̄ v̄xore. i. p̄ carles
delicias. **Q**ui eī v̄xore. i. carnem
vel carnalē affōez vult duōere.
nē h̄z ab affā et desiderio œle-
stis glorie retroire et œleste cō-
uiuium fastidire. **A**lij excusant̄
eī ppter. v. iuga boū. i. p̄ quin
q; sensuū illecebras qz ita sūt ali
qui vagi et ita dedēt sensus su-
os ad exteriōres illecebras bu-
iūs vite qz de etermis et spūali-
bo nichil curat. et iō breuiter n̄l
lus taliū cēnā padisi gustabit.
quia non ē dignū qz aliquis ad-
mittat̄ ad illā qz mūdi delcābilia
sibi p̄omit. **P**aupes igit̄ tribu-
lati et debiles illuc p̄ tribulacio-
nes intrare cogūt et de talibus
aula padisi implef̄ qz diuites ē
ea terrena vacātes œlestia r̄pu-
diāt. soli restat̄ paupes qui ad
cōuiuiū illud vadūt. **P**s. Pa-
upes saturabūt z̄c. **I**llud quod
hic p̄omit sc̄z qui vult turri edifi-
care qui p̄us sedens p̄putat sūp-
tus qui nc̄arij sūt si bēat ad pf̄i-
ciēdū. ne postqm̄ edificare m̄ce
perit et edificare neq̄erit. dicat̄
sibi illudēdo illd. **I**ste homo œ-
pit edificare et nō potuit cōsu-
mare. **E**t illd de rege qz cogitat si

cū suo ex̄citu poterit occurrē illi
qz remit cōtra eū cū maiori vel ali-
as. qz missis legatis robat ea qz
sūt pacis. **I**sta p̄nt allegai cōn-
illos qui in suis viribz minis cō-
fidūt et qz merita sua vires et v̄-
tutes nō bene p̄derat. **C**onstat
emī qz qlibet habet facere cum v-
no p̄tētissimo ēge cū deo. **H**abz
eī edificaē nc̄ario vñā altissimā
turrim sc̄z cēsitudinē cōteplacō-
nis apicē pf̄ectōis et iō qlibet
dz scipis colligē v̄tutes suas mē-
surare cōputare vt in scipso cog-
noscat si sua merita sufficiāt ad
hoc. qz possit regi in die iudicij
ocurrere. et turrim moralis celi-
tudinis cōsumare. alioquin si di-
minutū insufficiētē nuemat de-
bet legationem oracionis deuo-
te ad deū mittere et ipsius pacē
et verā mīaz iplorare. **S**Matb v.
Esto consentiens. z̄c. **V**el dic
contra presumptuosos qui quā-
do qz de suis viribz presumūt se
turri pf̄ectōis et cōteplacōis pos-
se in se et ex scipis pf̄icē et regi
x̄digne occurrē credūt. **V**n sepe
fit qz isti ad pf̄iciēdū nō habēt.
et qz v̄ltra vires suas aggrediū
ē ardua ita qd̄ assūmīt neq̄ūt cō-
sumare. qz p̄ nc̄ē ē eos in via de-
ficē. et ipfcī edificiū dimittē et
sic nc̄ē habēt hoīz derisionē sus-
tinē dicētiū. **I**lle hō iœpit edifi-
care z̄c. **S**ic ista cotidie expīmūt
i religioē viri nouicij qñz sūt ita
feruētes in principio qz ardua
opa iāpiūt et v̄ltra vires facere

cōtendūt. q̄ tamē post cito deficiunt. et a via quā cōperat ad vite cōmumis latitudinē se deflectūt. Nullus igit̄ debet ex abrupto ardua opa cōspicere sed delibera do sup hoc cogitare. virtutes suas metiri et eas computare. ne forte si incepit non valeat cōsumare. **U**n̄ **S**eneca **D**iu delibera dū est qđ semel statuendum ē: Ideo bene cōsulit̄ ecclesiasti. inj. Altiora te ne queſieris.

Duier que de cē habens dragmas si vnam pdit̄ derit solz lucernam accēdere. domū euertere donec in rei at dragmam pditā. Quam cum inuenit. solet cōuocare vicinas et de inrēctione dragme que pdita fuerat cōgaudere. Dic si vis de de cē dragma sicut de oue cē tēsima restituta. s. de natura hūana que pdita fuerat et nouē or dībō angeloꝝ adiuncta ut habes supra **M**ath. xviii. Et dic q̄ mulier ē diuina sapientia que de repacione ruine āgelice gaudet.

Vel dic moraliter q̄ si mulier id est anima de de cē dragmis. i. de de cē mandatis vel de cōplemēto et pfectione virtutis aliqd p diderit p aliqd peccatū. statim debet lucernaz rōnis accēdere: domū cōscie p cōtricionem euertere. et totū sc̄ p cōfessioneꝝ reuoluere. et ita p satisfactoriā diligēciam querere q̄ eaꝝ possit recupare. et spūaliter inuenire. Quā si inuenit debet sumē gaudere

et exultare. **V**el dic q̄ mulier debet gaudere d̄ recuperaciōe pdite dragme id est anime peccati cias et ad hoc totis vitib⁹ laborare. **S**upra eo dem Gaudiū est angelis dei sup vno peccatore peitēciam agēt̄ q̄ sup nonagitano uem iustis. Quidā homo habuit duos filios quorū iunior patnē substanciē porcioꝝ se contigentē petens et capiens a p̄e recessit et pfectus est in regioꝝ longinquam. substanciā suā luxuriose viuendo cōsumpsit. Tandem vero cū orta fame esurit. vni cūiū regiomis adhēsit et ipsius porcos pānit. et plerūq; vētrē suū de porcoꝝ filiis imple re cupiebat. et tamen nemo fibidabat. Ille igit̄ fame afflictus opulēciam paterne domus memorat̄ et ad patrem suū redire a miā cogitabat petere. dices. Qūti mīcūarij i domo pris mei abundant pāmib⁹ ego autem b̄ fame pereo. Surgam et dicam transeūdo ad patrē meū. Pater peccavi in rē. Iste igit̄ ad patrē hoc modo remitt. Quē videns p̄ misericordia motus i oscula eiꝝ ruit et stola p̄ma ipsum induit. calciamenta in pedib⁹ eius a anulum in maib⁹ eiꝝ posuit. et occiso saginato vitulo dūiū fecit ei dices. Epulemur et manducemus: quia hic filius meus mortuus fuerat et reuixit: petierat a inuentus est. Filius autem senior qui tunc in agro erat dum

ad domū rediret et sonum istru
mētoꝝ musicorū audiret et cām
cōuiuij cognosceret ꝑ plurimū i
dignat̄ et iā intrare rēnuēs cōn
prēm dicebat. Ecce tot āmis ser
uui tibi et nūq̄ mādatū tuū p
teriui. et tamē nūq̄ dedisti mīc
hi hedū vt comedere cū amicis
meis. Pro isto aut̄ vitulū sagia
tū occidisti: qui s̄bam suā cum
meretricibꝫ dissipauit. Pē vero
de inuētioꝫ fratrīs pditi se opte
re gaudere dixit: Et sic primo
gemini indignacionem trpauit et
finaliter ad cōuiuiū introiuit
Ista possunt allegorice expomi
et mistice. Allegorice Homo is
te sīgt̄ deū p̄r̄ qui a principio
duos filios. i. duos pplōs sub
ditos habuit sc̄z iudayā cū qui e
rat p̄ogemitus. atq; maior Ero
qr̄to Filius meus p̄ogemitus isra
hel. et populū gētilē qui erat ad
dolescentior et in doctior. Mat̄b
Hō qdā habuit duos filios r̄c
Iste igit̄ isip̄ies adolescentes. i. po
lus gētilis in principio a patre
suo deo s̄bñe portionē sc̄z dona
natuālia et sc̄ias phīcas accepit
et a deo p̄ ydolatriā recēdēs et i
regioꝫ lōgīquā. i. i statū damp
nacōis et peccati bona sua et vir
tutes naturales cū mētricibꝫ. i.
carnis delicijs deuastauit. i quā
tū varijs vicijs carnalibꝫ se fe
dauit et inquātū substātiā suā. i.
naturā p̄ ea corrūpit et grauauit
Vnde vni cūiū regionis sc̄z dy
bolo adhesit. q̄ ipsū porcorū. idē

poetar̄ et car̄liū pb̄oy cōsorciō
copulaſt q̄y filiq̄s. i. q̄rū erroēs
et vanas doctrinas cōedē et ac
quirē ꝑ plurimū affectauit et ta
mē de ipſiſ hēre ad plenū nequi
bat. q̄r̄ nēo ad sufficiētiā sibi da
bat. Tren. qr̄to Paruuli petie
rūt panē et nō erat q̄ fragēt eis
Iste igit̄ filius pdigus sc̄z genti
lis pplūs fame et desiderio cog
noscedi verū deū estuās ad p̄r̄
deū suū finaliter reuertit et erro
res suos oſites mīam dep̄catur
dicens. Peccavi in celū corā te.
Quē vidēs pius p̄r̄ i domū suā
suscipiēs sc̄z in eccām introduit
anulū sibi fidei tradidit. stola
p̄a. i. grā ip̄m vestit. calciamenta
i. sc̄orū exēpla in pedibꝫ suarū
affōnū pomin. et vitulū sagina
tū p̄ eo interfecit. sc̄z xp̄i occasi
fidē et sue passionis memoiam
tradidit. et sic de eius inuētione
et cōuerſione gaudiū magnū fe
cit. Iu. xv. Cōgratulamī mībi
q̄r̄ inueni dragmam quam per
diērā. S; primogenitus filius
i. iudayicus populū in agro sa
cre scripture circa expositōeſ lit
teralē vacas audito choro et sim
phōia cūiūj. i. audita pdicato
rū turba et visa solēpmitate cū
iūj et viso gaudio fidelū indigē
in domū patris. i. in eccā ſtraē
et fidē xp̄ianā ſcipe nō digēt q̄n
ūmo cōn̄ deū p̄r̄ nūc oq̄t̄ ꝑ
iſli filio pdigo. idest gētili pplō
plūa ꝑ sibi beneficia distribuit
dīces Ecce tot āmis r̄c. Verba ei

possunt iudayci p̄li p̄ speritati
cristiani p̄li inuidetis et de ouer-
sione gentiliū ad fidem eide cōq-
rētis. qz isti mādata legis ad lit-
terā optie custodiūt a m̄ cōimo-
nijs legalib⁹ deo seruiūt a tamē
nullam graciam a deo recipiūt.
q̄n ymmo ipsi optime possunt
dicere illud **Psay.** xlii. **Inuanuz**
laborau fine causa: trane oſup-
hi fortitudinē meā **f**inaliter ta-
men deus istos pacificabit et cō-
uertet et in domū ecclie aū iumi-
ore frē ad cōtinuum eclesie intro-
ducet et ad vituli saginati epu-
las. i. ad cristi passionis fidē ip-
sos recipiet: quia sicut dicit apof-
tolus ad romā. xi. **Cū** subintrā-
uerit plenitudo gencū. tunc om-
nis isabel saluus erit. **D**el ista
possunt ad religionum apostas
applicari. Constat em̄ quan-
doq; q̄ adolescentes de domo re-
ligionis et a patre suo recedunt
porcionem bonoz patris in illa
que possunt furati deferūt. et in
regione longinqua. i. in mundū
fugiūt ubi vni cuiū scz dyabolo
in diuerfis seruiūt vicijs: et ibi
substāciam suam id est naturalē
et tpalem in luxuriam et carna-
liter viuendo cōsumunt. tūc aut̄
illis que seā furti poetauerant
et de regione furati fuerāt cōsup-
tis. esutire icipiūt et filiquas q̄s
porci manducant. i. bona terre-
na que peccatores possidēt acq-
rere et comedere cupiūt. **H**ed aū
ipsa acqrere nesciūt. nec aliquē

qui ea fibi det inveniant: ideo se-
pe fit q̄ ipsi esuriūt et vilēm vi-
tam egenam et pauperez fortis
ducunt. **J**usto enim dei iudicio
fit q̄ tales qui diuicijs a delicijs
sectandis deū et religionē apos-
tatando dimittūt. ad illas neq;
q̄ attingant sed in paupertate et
misera in mundo viuant **P**ro-
iij. Paupertas a domino: i domo
imp̄ij. **S**epe ergo fit q̄ isti fame
et miseria urgente de recessu et a
postasia penitentes ad patrem
id est plati et religionē redire p-
ponūt et vt saltē tpale euadāt
miseriā ad pristinum statū se cō-
uertūt dicētes. **Q**uanti mercenarij
abūdant pamib⁹ in domo pa-
tris mei. **S**urgā igit̄ et ibo. **Vñ**
istoz w̄ videtur esse matb. xiiij.
Reuertar ad domū meā vñ ex-
iui. **C**ontriti igitur et humiliati qn̄
qz reuertūt ad religionē et misé-
riordiam postulantes suā fate-
tur culpam et confusionē. **P**ater
platus debet tales benigniter c-
cipere: stolam. i. habitū ipsoſ in-
duere: anulū. arnā salutis. i. pem-
tenciam eis concedere. et caldia-
menta bonoz temporaliū p sus-
tentamento eis tribuere: vitulū
saginatū id est xp̄m i eucaristia
scz passionis cristi memorā ipf
offerre. et de eoz cōuercioē gau-
dere. **E**t quia cōmumiter frater p
mogenitus q̄ nō fuit pdigus id
est alij fratres et eligiosi q̄ nūq;
deliquerūt h̄ pri et plato seruiē-
tes in religione manserunt cōtra

tales ei indigunt et ipsos p? dū-
fione et redditū detestantur. aliosq;
deprimē a dignitatibus et offi-
cijis repellē. et culpas p̄cedentes
ex p̄brae ō pbāt q̄nimo fitalib⁹
fiat omniū. i. si talibus def̄ bene-
ficiū vel a p̄re plato eis fiat pre-
oeteris aliqd t̄pale solaciū tales
p̄geitī ōqrūt dicētes Ecce tot
āmis seruio tibi et nō dedisti mihi
hedū. i. beneficiū: huic autē de-
uoratori et apostate d̄fers fauore
et obsequū. Tē p̄t iste platus
dī tales rep̄hēdē et a suis detrac-
cōibus exhibē. et p̄ suis cōuis
peccōrib⁹ ne iterato incidat alio-
rū murmuribus obuiare dices
et fili tu sp̄ meā es: et oīa mea
tua sūt. Hic autē fr̄ tu? mortuus
fuerat. rē. Ac si dicēt Vos nō de-
betis oīra tales indigū. nec eos
exacerbae. sed de eorū salute be-
nigniter exultare. Luce xv Gau-
diū ē āgelis dei sup vno pecca-
tore peccantiam agēte et cetera

Vel dic generaliter q̄ quicā-
q; peccōr a deo peccādo reōedit.
et partē sue substantie id est bo-
na naturalia i diversis vicīj ex-
pendit. et vni ciuium regiomis
id est mundo adberens porcor⁹
id est immundiarum obsequi-
is se submittit si fame tribulacō-
nis cogente ad patrem deum p̄
penitentiam reuertitur ipsū sta-
tim solet misericorditer recipere.
vestibus virtutum induere. vitu-
lum saginatum. i. sue carnalita-
tis lasciviam occidere. et eum cū

gaudio festiuā sicut supra.
Vel dic q̄ multi sunt hodie do-
mini huic pat̄ familias similes
qui nouiter vementes ad suā cu-
riā dato q̄ sint prodigi et mali-
dum tamen sciat verba adulato-
ria dicere. p̄t peccavi. rē solent
letius recipere et latius premiā-
tur q̄ illi qui semp cū eo fuerūt
et qui diu in familia sua manse-
runt et in agro suo id est in ad-
ministracione sua diuinus labo-
rauerunt. Noua enim placent.
quia sicut Ieui. xxvi. Nouis su-
peruenientibus vetera proiec-
tis. Vel dic q̄ ap̄d patrē dū
acquirunt dona ampliora tam
gratia q̄m glorie illi qui quādo-
q; peccatores fuerunt et pem-
tuerunt. q̄ illi qui nūqm̄ dereli-
querunt. Tantus e n̄ potest eē-
feruor post lapsum q̄pemtens
plus meretur q̄ qui lente in ius-
ticia conuersatur. Ad roma. v. D
bi abundauit delictū et cetera.

Pec p̄t pabola de villi-
co q̄ cū diffamatus es
ap̄d dñz suū p̄p qd villi-
caōez suā pdē optebat dū adh
bēret officiū et administracōez bo-
norū dñi sui co gitās q̄ fodē nō
valebat. et īdicaē erubescerat
vōuit debitores dñi sui a debita
p̄ pte remisit. et sic eorū grāz ac-
q̄sunt. q̄ cū amot⁹ es ab officio
ip̄z i tabernacula sua recuperet. et
fcāz grāz ē p̄pēsaret dicēs p̄o Qū
tū dēs dñō meo. c. cados olei. Ac
cipe i² cautioēz et scribe. l. et cetera

Dominus igitur sius hoc auditio ipsum de prudencia sua consideravit. Christus enim a simili docet nos de alieno largos esse et de manna non iustitias aicos sed pauperes non possint in eterna tabernacula acceptare. **V**erba saluatoris illa parabolam exponunt et ea esse datum propter misericordiam dicitur. **V**nde ista est veritas nam quilibet habet a deo aliquem villicatum habet enim ministrare bona nature et fortune. **Q**uid enim habes hoc quod a deo non accepisti prima ad cor. **I**n **H**omo enim in administrationem sensuum corporalium vel bonorum temporalium non est nisi villicus dei. **C**um igitur necessitate sit quemlibet in morte talem vilificationem perdere. **I**deo ab actu debemus de remedio prudere. **I**gitur debemus de bonis commissis et temporalibus pauperibus bene facere et si quod nobis debent remittere ut post mortem quando villacionem et temporalium administrationem amiserimus ubi non erit fodierendum. **I** bene opandum et ubi erit vereendum in inferno degere. possint isti pauperes quod in hoc mundo beneficemus in celo tamen tabernaculis nos recipere et fuisse. **Q**uod si fecerimus dominus nos commendabit. **E**t quoniam ista bona non sunt nostra sed propria sua si inde elemosinam fecerimus ipse dominus approbarbit. **I**gitur de manna iniquitatis id est de ter-

rena substancia que fuerat multas iniquitates inducit debet vobis quisque aicos id est pauperes et sanctos sibi facere. ut in eorum tabernaculis id est in regno celorum quod est pauperum metatur cum eis exultare. **S**upra vi. **D**ate: et dabit vobis. **H**omo quidam erat diues: et induebat purpura et bisso et epulabatur cotidie splendiditer. **E**t ad ianuam eius iacebat quidam infirmus et veterus nomine lazarus qui cupiebat saturari de mensis que cadebant de mensa eius. et nemo ei dabat. sed veniebant canes et lingebarat veterum eius. **C**um igitur diues et lazarus moreretur. et diues Lazarus in sinu abrahe vidisset: gutta aqua per lingue frigescit per lazaram quem viuens contempserat sibi dari percitat. quam tam abraham sibi non dedit. **M**itte inquit lazaram qui intigerat extremum digiti sui in aqua et frigescit linguam meam quia crucior in hac flamma. **F**ili inquit abraham recordare quod receperisti bona in vita tua: hic autem simile mala. **I**deo hic consolatur: tu vero cruciaris. **D**iues autem se non ex auditu videns quod fratribus suis qui in mundo manserant ut ad eos mittaretur lazarus intercessit. **M**itte inquit lazaram quoniam fratribus meis ne et ipsi remiant ad hunc locum tormentorum. **Q**uem nec abraham exaudiuit sed sibi dixit. Habet moysen et prophetas: audiatis illos etc. **I**sta parabola potest

ad multa moraliter applicari. Al
legat ei quidem sine misericordia fiet il
li quod non facit misericordiam quod cum iste possit
facere misericordiam Lazarus non fecit sed cum
indigeret nullam misericordiam impetravit
pro xxi. Qui obturat aures suas ad clamorem paupers: clama
bit ipse et non exaudietur. Ista
ecce possunt allegari quod extrema
gaudij luctus occupat. et quia
deus post tempestatem tranquillum fa
cit. Pro 2. xiiij. Et thobie tertio
Divites quod fuerat in epulis. et in
vestibus perditis positus est in flam
mis et supplicijs: Lazarus vero quod
fuerat in dolore positus. est cum ab
rahah locatus. Tu pro. Esuriētes
implerunt bonis et ceteris. Vel applica ad
occultam dei ordinacionem vel perdestina
tionem; que diuersimodo vari
at motus rerum et illos quos no
nit in eternum damnando dat hoc
prospectate. Illos vero quos scit
perpetuo saluando dat aduersitate.
Nullam eam allegat abrahah de
damnacione diuitis nisi quia re
ceperat bona in vita sua: Lazarus
autem mala. et id vice debere o
portere mutari afferunt. De isto
enim diuite non legitur quod fuit rap
tor nec formicator. vel superbus solum
quia diives et epulo. De
lazaro autem. quod aliquid bonum
fecerit. sed solum quia miser erat
timeant igitur diutes et ad
huc dico timeant. quia portant
secum signum damnacionis.
Letentur pauperes. quia secum
trahunt signum saluationis. De

ste abrochio. Successus temptationis
darnacionis est indicium. Matth.
v. Tu pauperes quoniam ipsorum
est regnum celorum. Vel dic quod
quandoque contigit ab illo in aduersitate
auxilium petere. quem homo in
prosperis non dignabatur respi
cere. Divites enim iste per Lazarum aurum
dari petit: quem languorem
ad ianuam non respexit. Vel dic
quod homo semper debet de amicis
suis curare. et de eorum damnacione
dolere. sicut ille qui in tormentis
positus petebat Lazarum ad
fratres mitti magis volens solus
pire. quod fratrum damnationem videre
Durerunt Christi decem
leprosi supplicantes quod sa
naretur ab ipso ihesu pre
ceptor inquietum miserere nrae. Qui
bono misertus dominus precepit quod
iret et se sacerdotibus ostenderent.
Ipsi autem cum iret mundati sunt.
Divus autem ex illis qui samai
tanus erat. quia mundatus est
regressus est ad dominum pro graz
tia offerendis. Alij vero nouem
qui hebrei erant nullatenus sunt
reuersti. Quod videt dominus in
quit. Ecce decem mundati sunt. et nouem
ubi sunt. Non fuit qui rediret et
gloriatur deo daret. nisi hic alieni
gena. Dic quod ire ad sacerdotes
michil aliud est quam de peccatis confiteri
et propondere confiteri. quod scilicet quando
decem leprosi peccatores qui percep
torum transgressores ex hiis trans
gressi omnibus sunt corrupti volunt
a leprosa vicerum suorum curati. atque

putificari necesse habet ad xp̄m
per orationem et per remie implorationem
nec non per contritionem clamare. et
ad sacerdotes per confitendum propositum
abulare. et tunc dum solus ad sacerdotes
ire incipiunt et dum soli considerari
ponuntur a culpa huius libertatur.
Verutum necesse est quod confessio
sequitur alioquin in culpam pristinam
relabuntur. sola enim contritio cum propo-
sito confitendum peccata tollit et gra-
ciā restituit p̄s. **D**ixi confitebor.

Vel allega ista quod alienigenae
i. seculares et layci qui communi-
ter melius regnauit deo de colla-
tis beneficiis quam regulares et cle-
ria. quod isti devote ad dominum re-
uertuntur. **I**lli vero obtentis benefi-
ciis temporalibus et spiritualibus peccaverunt in
dulgencebus in sua iniquitate torpe-
scere cōprobantur. **N**olens dominus co-
ditionem diei iudicij declarare et
quod ignoret et subito reuertere demon-
strare dixit. **S**icut fulgur despera-
te apparet. sic erit aduentus filii
hominis sicut in diebus noe edebat
vibebant reuebant et emebant et
de diluvio non cauebant. quoniam scilicet di-
luvium subito reuerit quod omnem hominem
submergit et inuoluit sic inquit eis
de die iudicij. **E**t subiungit quod tunc
erunt duo in lecto uno duo in agro
uno due molentes in mola una
et de oībus unus assumetur alius re-
lique. **I**llud allega quoniam iudi-
cium et extrema tribulacio sunt homi-
bus ignota et ideo caucius prouide-
da. **A**llega quoniam de omni statu
aliqui erunt saluati aliqui damp-

nati. quod de illis quod sunt in lecto. i.
in statu quietis et contemplacionis
et de illis qui sunt in agro id est
in labore mundialis negotiacionis
et de illis quod molant in mola una
i. in una communione coniugaliter coha-
bitacionis unus assumetur et alter
relinquetur. aliqui saluabuntur ali-
qui dampnabuntur. aliqui a deo
eligerentur et aliqui tamquam christi co-
dampnabuntur et breuiter de omni
statu et gradu aliqui sunt boni et
mali **I**aco. iij. **D**e eodem fonte e-
reditur aqua dulcis et amara.

Dicitur ponit de vidua que
apud iudicem iniqtatis se
vindicari ab aduersario
petebat Quod iudex iniqtatis
non propter iusticiam sed propter ipso-
rum tamquam sibi concessit. **H**oc po-
test applicari ad instantiam orationis
quod si unquam propter opportunitatem
illoz voluit iusticiam facere multo
forcius deo propter orationis instantiam
a volet quod iuste petit concedere.
Vide supra ca. xi. **D**e amico quod pete-
bat tres paes. **V**nus in tibi. x. **I**n
sta oportune et ipsoctune. **D**e
phariseo quod se iustificabat et pub-
licanum contemplabat et bona sua
coram deo recitabat dicentes. **N**on su-
sicut ceteri hominum raptiores ad
ulteri sicut hic publicanus ieuno-
bis in sabbato. et de publicano
quod paciens pectus suum misericordiam im-
plorabat sed nec oculos erigere
ad celum presumebat dicentes hic quod
publicanus iustificatus recessit. quod
tamen non legitur de phariseo presumptore

Ista exēplariter possunt alle-
gari q̄ plus placet deo humili-
tas pccōis q̄ seueritas psump-
toris. **M**agis ē deo acceptabil
pccōy confessio penitētis et p̄pē
fragilitatis et vilitatis recorda-
cō et ex consideracō culpe nata hu-
miliacō q̄ illius qui nūq̄ taliter
deliq̄t arrogās iusticie p̄pē p̄-
sūpcō. alioy oteptus et sumphi-
us bona opinio. **N**ō sequit̄. **O**is
q̄ se humiliat exaltabit. **I**llud p̄cā
pue accidit in religiōē. vbi sunt
quidā pbarisci. i. q̄ reputat̄ se ce-
teris magis iustos si vident ali-
quē publicanū. i. aliquē q̄ ante
deliquerit dato q̄ ipsū videt̄ pe-
nitētē et iploiatē mīaz. tamē ip-
sū solēt cōtēpnē et abhoiari. et se
ei p̄ferre et eū detestai et tñ apd
deū magis diligit̄ iste nō p̄sūp-
tus p̄pē fragilitatis nō erectus
apud deum magis q̄m ali? r̄pu-
tat̄. **L**u. xv. **G**audiū ē āgelis. 2ē

Cum esset ibs in iherico
p̄nōeps qdā publicano
rū zacheus noīe q̄rebat
videre ibesū q̄s es̄. et non pote-
rat pre turba quia statuta pusil-
lus erat. Et p̄currēs ascendit in
arborem sicomorum ut videret
eum quia inde erat transitus.
Ihesus aut̄ videns deuocionem
iphius ipsum vocavit dices. Za-
chee festinās descēde. qz hodie
in domo tua opt̄ me manē. Qui
festinās descēdit et eū gaudēs i
domū suam r̄cepit. Qui ex tunc
ad dominum conuersus est q̄

dimidium bonorum suoy dedit
pauperib⁹. et si quem defrauda
uerat in quadruplum sibi resti-
tuere pmisit dicens Ecce ego di-
midium bonorum meorum do
pauperib⁹ et si quem defrauda
ui reddo quadruplum. **P**er
istum zacheum intelligunt̄ sim-
plices boni seculares qui in sci-
entia et moribus sunt pusilli. et q̄
dato q̄ ibesum per contempla-
cionem videre cupiāt. turba ta-
men secularium negotiorū sūt
aliquo modo impediti. **M**atth.
vīcesimo capitulo. Turba incre-
pabat eos vt tacerent et cetera.
Verum tamen quādo q̄ fit. q̄ ta-
les supra vires conant̄ et ad vi-
dendum ibesum. id est contem-
placionem spiritualiū subleua-
tur. ascendunt in arborem cru-
cis per passionis contemplacio-
nem et sic vident cristum p̄ sim-
plicem deuocionem. **C**anticorū
quarto. Egredimini filie sion et
videte ē gem. et cetera. **X**ps re-
to bonam istorum et simplicem
affectionem intuens indomum
eorum p̄ gratiam descendit. et e-
os totaliter ad bonum exoptat
et conuertit. q̄ aliena restituere
et propria pauperibus dare fe-
cit. Et iste ēcte tenet typum bo-
ni elemosinarij qui non procras-
tinat. **I**deo dicit dominus. Qui
modicum non dat. **I**deo dicit di-
midium bonorum meorum do
paup̄b⁹. qz discrete indigenti-
b⁹ nō dītib⁹ bona sua dispēsat.

Ideo dicit paupeib⁹ quib⁹ alijs
sua infesse ⁊ dāpna estituit ideo
dicat si quē defraudauit et redō
qd̄ruplū **I**sta dilata si vis. **V**o
leus dñs intrare ihrlm precepit
pullū afine alligatū supra quem
null⁹ hōim sedit solui et sibi ad-
duci sup̄ quē ciuitatē intraret **I**n
quo introitu ipm puerorū colle-
giū honorauit et osanna in excel-
sis clamauit **A**lij tollētes ramos
oliuaz de arborib⁹ sibi obuiā p
cesserūt **E**t alij vestimenta sua pro-
strauerūt et ipm honorifice rece-
perunt ipsū tñ iudei satis cito p
ocāderūt. **I**llud allega quicqz
voluerit ciuitatē ihrlm intrare. i.
padisum et ibi a pueris hebreo-
rum. i. ab angelis honorē eter-
num recipere debet nō sup̄ p̄ce-
dere s̄ pocius sup̄ pullū afine qd̄
est aīal humile labores pacies ⁊
vtutē humilitatis et paciēcie q-
rere et sic cū ea poterit intrare et
ibidem gaudenter recipi et venie
Nullus em̄ in celestem ihrlm cū
honore suscipit nisi qui sup̄ afi-
num. i. cū humilitate et paciētia
illīc fereb⁹ **S**upra xviii. **Q**ui se ex-
altat builiabit⁹. **V**el dic q̄ xp̄c
solū illos sp̄ualiter equitat et si-
bi applicat quos pullos afine. i.
humiles et paciētes esse cognos-
at et quos i hoc mūdo alligatos
vinculis mādator⁹ videt ⁊ super
quos nullus sedet. i. quos null⁹
demonū avicioz subiecit. tales fi-
naliter a penis ⁊ laboribus suis
soluet ⁊ eos in cœlestē ihrlm du-

C. **V**el dic qn̄ xp̄c vult i iheru-
salem. i. in mentē nrām venire ip-
sū debem⁹ honorifice recipē vesti-
mēta terrenoz bonoz exuere q̄
tum ad affectū ⁊ ea i terra. i. in-
fetiū ad paupes p elemosinas
deponere ⁊ cū ramis oliuaz. i. cū
pietatis operib⁹ eīde obuiare. et
gratias agendo debem⁹ sp̄uali vi-
fitacione sua benedict⁹ qui venit
mētaliter clamare et hoc ip̄e mo-
net i ps̄. **E**xurge in ocaſiū me-
um et vide. **V**el dic q̄ cr̄stus
fuit in iherusalē ita honorifice ē-
ceptus ⁊ tñ cito post extra ciuita-
tem eiectus et crudeliē crucifix⁹
potest notari q̄ extrema gaudi⁹
luctus occupat et q̄ ciuitas hu-
ius mūdi illos quos p̄spere solz
in leticia recipere domis et hono-
rib⁹ extollere. solet qn̄qz cito p
mortē in fortunio expellē et cru-
cifizio id est penis et cruciatib⁹
subiugare. ij. ēgū. xv. **H**odie ve-
nistī. et hodie compelleris egre-
di. **I**udei cū diceret xp̄o q̄ pu-
eros clamantes osanna sibi icre-
paret **P**ndit ihesus. **S**i hñ ta-
uerint: lapides clamabunt.
Hoc potest allegari q̄ lapides
quandoqz in defectu clericorum
seculares deū laudant. et quan-
doqz de ipsis lapidib⁹ id ē de ip-
sis duris et obstinatis peccatori-
bus inueniuntur aliqui qui deum
magnificant et exaltant **S**upra
ij. **P**otens est deus de lapidib⁹
fuscitare filios abrahe **I**lla enī
que sequitur hic de dece v̄gib⁹

vide. **M**ath. xxv. **V**bi agit de ta
lentis illa q̄ sequūt̄ ca. xx. **V**ide
math. xxi et xxii.

Qum qdā die in templo
multi multa offerret̄ in
ter eos fuit qdā paup
cula vidua q̄ duo minuta in ga
zophilaciū mittebat. **H**oc igitur
vidēs dominus ipsam oībus a
lijs p̄tulit et donum suū ceteris
maius iudicavit dicens. **H**ec vi
dua paupcula plus qm oēs mi
sit quia ceteri ex abundancia sibi
miserūt. **H**ec aut̄ oēm victū quē
habebat misit. **H**oc pōt alle
gari q̄ deus in elemosinis et o
peribus erogacionis magis at
tēdit affectum q̄ effectū et ma
gis cogitat volūtatem qm opis
quātitatem. qr̄ magis reputatur
illud qd̄ hñs bō dat deo neces
sari? q̄ quod dat opulentus et
plenus. **Q**d̄ ecīā apud homines de
bet esse qr̄ magis debet bō dili
gē. et plus ponderaē munus ai
ci paupeis qm mun? amici diui
nis. **V**nū catho. **E**rigūt̄ munus cū
dat tibi paup amicus. rē

Qristus factus in agoīa
plixi? orabat. q̄ trāffer
retur ab eo calix patris
auxiliū iuocabat. **V**extū volūta
tem suam voluntati patris sub
declinat dicens. **P**r̄ si possibile ē
trāseat rē. **H**oc potest allega
ri quāto maior instat tribulacō
vel pīculosior agonia. i. mentis
anrietas tāto dī ad deū feruēti
or fieri oratio. **V**erumtamen q̄,

uis homo se videat m̄tipliciter
tribulatū nūq̄ tamen debet sim
pliciter petere talē tribulacionē
amoueri. sed semper sub condi
cione debet diuinam voluntatē
anteponere. et sui corporis salu
ti suoq; natuāli appetitui dī dei
placitum anteferre dicens. **N**on
mea voluntas sed tua fiat. **D**eb̄
emim supponere q̄ deus scit meli
us quid sit homini vtile q̄ ipse
met homo. **V**nde gregorius dīc.
Nouit celestis mediāus. qd̄ ne
cessariū sit egeno: et qd̄ credit̄
esse pena medicina est. **H**ic
dicit q̄ sudor xpi factus est vt
gutte sanguinis decurrentis i ter
rā. **A**llega q̄ sanguis nrē sub
stātie tpalis q̄ p sudore. i. p libe
ralitatem emittitur non deb̄ sic
sum ad diuites ascendere sed de
oēsum p elemosinas ad paupe
res declarare. **I**lld̄ qd̄ b̄ dicit
xps iudis ad se capiēdū remēti
bō. **S**; h̄ ē hora vīa et ptas tene
braꝝ et silēt̄ illd̄ qd̄ dicit̄. **J**ob.
vij. **N**eo misit in eū manū. rē
Ista vidēt̄ supponē q̄ cīa nego
cia cīis horis attribuunt̄ et p̄m
p̄petates horarū euētus nego
cioꝝ variāt̄. sic ista vība xpi ad
opinioēz astrologoz p̄ma facie
accēdē dinoscēt̄ de hoc tñ mībil

Dad presens
Vobis discipulis eūtib⁹ m
emaus adiūxit se dñs i spē peg
m̄ oculi autē eorū tēbant̄ ne eū
agnoscerent dato q̄ eis iterptā
ret̄ scripturā finaliter qn̄ rērūt

Dicitur ad hospiciū cum xp̄s incepit eis panē frāgere ipsū cognoverūt et eū in fractiōe panis plenarie p̄ceperūt. **D**ic vere i via huius vi- te boni simplices secū habet cris- tū p̄ ḡdiam ip̄m tamē p̄ scienciam nō cognoscūt. qz isti sūt qui sim- pliciter confitēt et veraciter cre- dūt finaliter tamē in hospicio p̄ adisi in respe mortis qn̄ panem eterne facietatis ip̄sis distribuet ip̄sū p̄fecte cognoscēt et facie ad faciem diuitatis eius essentiaz in- telligēt. supra **M**arci vltio. **H**ic eū videbitis sicut dixit vobis Vel dic q̄ duo discipuli sūt duo populi gētiles et iudei qui cū in forma p̄egrinū in carne sc̄i hūa- na in itinere huius mūdi p̄sonali- ter xp̄m viderūt. ipsum p̄ fidem cognoscē nequierūt tādē postq̄ scripturas ip̄sis p̄ pdicatores ex- posuit et postq̄ panē sacre scrip- ture ip̄si distribuit ipsū cognos- uerūt. inq̄tū in eū crediderūt et fidē c̄eperut. **S**upra ij. Cogno- uerūt de verbo qd̄ dictū erat eis de puerō. **H**ic dicit q̄ ihesus in medio discipulorū suorū post fl̄surrectionē apparuit. h̄c cū p̄ stu- pore et gaudio miaret et se vide re sp̄m opinaret fl̄surrectionē suā p̄ duo testimonia pbauit. inq̄tū pedes et manū palpando et vi- dedos optulit et ptem piscis assi et fauū mellis sibi ab ip̄sis tradi- tū māducauit. **H**ic dic sp̄ualit loquendo q̄ ille a mortuis id ē a peccatis fl̄surrexisse p̄ peccatiā

veraciter cognoscit qui se p̄ cofes- sionem vidēdū et p̄ correctionez tāgēdū volūtarie exhibet qui pi- scem assūm id est xp̄i passionem p̄ cōpassionē māducat et fauū e- terne dulcedimis p̄ deuocationem degustat. p̄s. **G**ustate et videte qn̄ suavis est dominus

Explīcit moralisatio fīm **L**ucā

Inīcipit moralisatio fīm iohāe;

Iohānes euāgelis- ta q̄ post alios euā- angelistas subsc̄rip- fit euāgeliū aliqd̄ supādedit de factis et opib⁹ saluatoris que alij om̄i- ferūt. **T**e istis breuit̄ aliqua po- nam et huic op̄i modo fīm capitula in quib⁹ sunt interserāt ad iūgam. **I**git̄ h̄c ea. ij. fit mentio q̄ xp̄s cū ad nuptias que facte sunt in chana galilee cū matre eius maria esset vocatus et vinū defecisset hoc curauit m̄t eius sibi dicēt et h̄c ad finē vt facto miracu- lo possit sp̄ōsi vereādiam opire dīces. **V**inū nō habent. **X**p̄s vēo p̄mo satis dure resp̄odisse videt̄. **Q**uid michi et tibi m̄r. **V**erum tū responsionem dūrā p̄ facti se- quentis dulcedinē tpauit. **D**ex- ydrias lapideas in loco positas et fīm purificatioēz iudeorū ordia- tas aq̄ ip̄lei iussit aqm̄ morū i vi- nū cōuertēs arbitriolino et qui erāt in nupcijs pp̄inari manda- uit. qui vt gustasset aquaz vinū factum sp̄ōsum vocans et argu- ens melius vinum usq; in finez